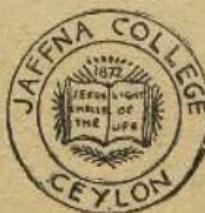

THE young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XI

Monday, September 8th, 1947.

No. 11

EDITORIAL

Page

GREETINGS

1

AN EVENING WALK BY THE SEA SHORE

By K. C. Thurairatnam

2

POET'S CORNER—UNDER THE LAMP LIGHT

By S. V. Jegasoorthy

2

TO OUR READERS

By "Bon"

4

ONE WORLD OR NO WORLD

By A. D. Rajah

4

THE MARXIST CHALLENGE

By D. J. Ambalavanar

6

பத்திரிகைப் பேரு முனை

10

"கற்றம் பார்க்கின் சற்றமில்லை"

By ச. சண்முகவட்டுவம்

11

வெற்றி பாருக்கு?

By "கலை"

13

மலைவியை இழந்தவர்

„D. S. அம்பசுவானர்

17

குதும் காங்கீர்த்தராம்

„S. சௌமாகந்தராம்

17

A. DEVA RAJAH,
English Editor.

S. SELVARATNAM,
Tamil Editor.

The young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XI

Monday, Sept. 8th, 1947.

No. 11

Editorial

A New Era

The year 1947 marks a very important mile-stone in the history of Jaffna College. Not only does it mark the 75th Anniversary of this College and the 125th Anniversary of the Batticotta Seminary but also the revival of the Degree Classes.

Jaffna College enjoys the unique distinction of having always led the way in progressive affairs. At a time when the caste system was highly prevalent in Jaffna, we boldly broke all conventional codes and threw open the doors of this institution to all, irrespective of caste or creed. We were also the pioneers in the field of co-education. In our characteristic way we are again setting a noble example by introducing the Degree Classes.

We have by no means a primrose path of ease before us in our venture. There are many cross-currents trying to drift us away from our desired goal. The educational policy of Ceylon is in the melting pot and as such an air of uncertainty prevails as to the educational future of this country. The anti-denominational attitude of the Minister of Education is also a stumbling block on our path. It is only our firmness of purpose and consistency in all that we do that will help us in our new venture. We must ex-

pect dark hours and if necessity arises we must be prepared to fight through boldly. We can then rest assured that the dawning era will be a bright and prosperous one.

That Luminous Star is no more.

It is really unfortunate that amidst a term of joy and jubilation we should also experience the bitter blow of losing one of our greatest men. Mr. J. V. Chelliah was one of those "brightest jewels that adorned the crown of our Alma Mater." His death has left a big gap not only at Jaffna College but in the whole country. As an educationist, scholar, politician, journalist, orator and author he has written an immortal page in the history of our land.

By his intimate connection with Jaffna College for over five decades he has made his words of wisdom indispensable to us. He was one of those moving spirits mainly responsible for the introduction of the Degree Classes. It is very unfortunate that he is not here with us to take part in our celebrations and also have the full satisfaction of seeing his life long desire materialise.

J. V. C. will be always remembered by all as a man of action and achievements. If at all there has been anyone who strove "to leave the world better than he found it" it is

Mr. Chelliah. He is no more but what he has contributed to the world will stand as an ever-lasting monument perpetuating his name forever.

Greetings!!!

To,
The Students of Jaffna College,
per The English Editor,
Young Idea.

Greetings to the dear students of Jaffna College. I am keeping quite fit and am enjoying the voyage. Wish you all a good time at the Jubilee celebrations. May Jaffna College make history even on this occasion.

This is from the waters near Singapore.

K. C. THIRAI RATNAM.

7th July 1947.

An Evening Walk by the Sea-shore.

It was evening when I went out for a stroll by the sea-shore. The sea was calm and quiet and a boat was sailing smoothly on the gentle sea. The sun was sending forth its last golden beams as if bidding me a lingering farewell. The rosy clouds were drifting lazily across the sky. Every sight and sound inspired a spirit of rest and peace. The spectacle presented by the setting sun as it sank beneath the ocean wave captured my heart. I walked on picking up pebbles of all shapes and colours. Light faded away "and left the world to darkness and to me."

S. V. JEGASOTHY,
Pre, Senior A.

A Litany

1. From Parliamentary elections
and from U. N. P. selections,
Good lads deliver us.
2. From self appointed, red leaders
and from the disappointed mis-
leaders,
Good lads deliver us.
3. From the strikers being bullied
and from the drivers being 'Brodded'
Good lads deliver us.
4. From the theological musings of
our philosophical varner
and from the monkey brand pranks
of our Biological Duce,
Good lads deliver us.
5. From Matriculation, "Luck—Luck,"
and from our Cricket Captain's
grand ducks,
Good lads deliver us.
6. From horsey's Presidential aspira-
tions
and from the blessed triweekly
examinations,
Good lads deliver us.
7. From the thundering blunders on
the Hostel platform
and from the fury of the Aca-
demy President galloping in full
form,
Good lads deliver us.
8. From "Summah's" restless mouth,
and from Chianna's praises of girls
in the South,
Good lads deliver us.
9. From Milly's daily yeolding
and from his senseless prattling,
Good lads deliver us.
10. From Jumbo's midnight romances
and from Dolsy's Hostel finances
Good lads deliver us.
11. From our Stylish Walker-Kula's
bluff
and from our local colvins, "Sort...
sort of."
Good lads deliver us.
12. From sixers in the Tennis Court
and from Fone's dinner at the
Women's Fort,
Good lads deliver us.
13. For kick up dinners
and joint hostel socials,
We thank thee oh lads.
14. For the old Badminton racket
(which Summah claims; his tennis
racket)
and for the new Horlicks tin
found in Oscar's Bin,
We thank thee oh lads.
15. For the gift of the tennis court
and for second hand balls and

the "peethal" net
We thank thee oh lads.
16. For our worthy communist Sum-
mab,
and for his up to date assistant
Chinna,
We thank thee oh lads,

Glory be to Diass,; Sumwah and
Chinnah
as it was in the beginning, is
now and ever shall be world
without end, Amen.

By "Lux."

Chemical Analysis of the Darker - sex

Occurrence:-

The more abundant element, not merely plentiful but very widely distributed.

It is found principally in the uncombined state.

Physical Properties:-

Colour— Varying from yellow-ochre to dark-tan, and nearly midnight.

Shape— The element occurs in different shapes. X-ray measurements show that there is no standard pattern. The shapes range from nice lean and long specimens to the spherical and amorphous type.

Taste— Bitter sweet; this the element imparts to substances in which it is soluble.

Smell — Varies according to the aqua content available in the surrounding area.

Density— Evidence is still not convincing, probably denser than mercury.

Supposed to be slimy to the feel— experiments have not yet been conducted in this sphere on account of the high expense involved—expensive indeed.

Chemical Properties:

Very active, activity surpasses that of fluorine; but sometimes it varies with the mal effects of the lunar and planetary system.

Great affinity for alcohols of all concentrations—the effect may sometimes give rise to a feeling of exhilaration accompanied by hallucinations of a pleasant type; but if in excess, it stimulates the vocal cords to an extra ordinary degree; [very interesting.] but in some cases total unconsciousness occurs resulting in a prostrate condition.

Stable at N. T. P., on increase of temper' ature the Chemical reaction is exothermic; on further increase of temper' ature an explosion, like Vesuvius in eruption, may occur with disastrous results. However if treated in the correct manner with dilute substances, the element gradually yields to pressure.

In the absence of steel the element manifests a marked increase in the formation of long, prismatic, black needle like growths which tend to have a somewhat irritating action on the eyes of the beholder. However such a reaction is undoubtedly of economic importance, and also results in a conservation of energy which is very beneficial.

Bshaves well with the 'rare gases'. Recent research work shows that a catalyst such as spirit solution is of paramount importance. The element does not easily liquify, but when however its concentration becomes low in the presence of the 'rare gases', it freezes instantly—this is a phenomenon of great interest, the 'cause of which is still unknown.

The element is more often than not covered with a thin coating of white powder—this gives an added appearance to the element thus increasing its value.

Tests :

A beaming effect is clearly visible when brought in contact with nicotine, theins or caffeine. The former is a conclusive test, and the beaming effect is observed even when the

nicotine is at a great distance from the element.

Caution :

The element should be handled carefully on account of its great reactivity. To avoid its caustic effects and vigorous backward reaction, GENTLE treatment is of vital importance.

(Miss) W. W. R. Y. DE FONSEKA.

POET'S CORNER

Under the Lamp Light

They faced each other, both of them
With pride lacerated, hearts bleeding
And every cherished hope destroyed
He saw the grace and charm that
enthralled him.
So unique and glorious, awe inspiring—
Some one to walk thru' the world
and guide him.
On an upward path helping him,
To do a little good ere his short life
ended

And from each second of their lives
Worth the hard fight life demands.
But now all hope seemed blasted
And as weary bees returning to their
hives
They sought comfort in each other's
arms.

By "Boy"

TO OUR READERS

We were proposing to publish a Jubilee Number of the Young Idea and the articles were ready for the press. Due to the lack of funds we appealed for a special donation for this number which was turned down by the authorities. Perhaps they think that a Special Number of this STUDENT paper is not very necessary.

We know how anxiously you were looking forward to read the Jubilee Number but we very much regret that we are forced to disappoint you.

One World or no World

Since time immemorial man has indulged in warfare and with the passage of time he has developed this ignoble art so very well that it has now resulted in two global tragedies. Those who fought these world wars eloquently argued that they were

fighting these wars to end all wars. But contrary to their expectations things have taken a turn for the worse and within such a short time rumblings of a third war can be heard in the distant horizon. The whole humanity is alarmed as to what would happen

next. The advent of the atom bomb signalises an era of horrible homicide unprecedented in human history. The world is at the end of its tether and can endure wars no longer. The time has come when "either we end war or war will end us."

Some people hold that war is inevitable and that it is "in human nature." Others hold that it is a biological necessity without which the world will perish due to the over production of the human race. Mussolini has even gone to the extent of saying, "War alone brings up to their highest tension all human energies and puts the stamp of nobility upon the people who have the courage to meet it". Apparently these arguments may seem true but basically they are deceptive and misleading.

In the days of old, the primitive man fought for his food, pasture lands and for his mere survival. Today war seems to be the result of conflicting social ideals, rival commercialism, race for colonies, religious fanaticism, economic competition and many other forces. There are two common theories as to the cause of war. One is the economic theory normally advanced by the socialists. This school of thought is firmly of opinion that the only way to get rid of war is to get rid of capitalism. The other school of thought asserts that war directly results "from the anarchy of armed sovereign states and the absence of effective international law."

No doubt capitalism is a stumbling block on the path of peace, but the eradication of it is not going to solve our problem. To many of us the second school of thought appears to be sound and sensible.

The fundamental problem of peace is essentially the problem of sovereignty. Sovereignty was a necessity in the 17th and 18th centuries, but as things are today it is an anarchy and an anarchism. If at all it has done anything it has led nation-states into intercine wars and race suicide by gigantism. As Emery Reves points out "War takes place whenever and wherever non

intergrated social units of equal sovereignty come into contact". History shows us clearly that wars take place between groups of social units such as churches, tribes, dynasties, towns and nations—which exercise unrestricted power and as soon as this sovereign power is transferred to a bigger unit wars between these social units cease.

The history of the U. S. A. affords us a glaring example of this. There were many disputes between the thirteen American states during their League period and there was imminent danger of war. But when they became a union all the disputes lost their explosiveness. This was the direct result of sovereignty being handed over to a higher and a larger unit.

If we are to save the world obliteration a new world order is imperative. Without it we can either enjoy peace nor freedom neither prosperity nor happiness.

World government based on international law seems to be the only way by which wars can be avoided. It is under such a system that sovereignty can be correctly used. As in the U. S. A. local affairs must be handled by local governments and national affairs by national governments. As for international affairs an international government is very essential.

By gradual process man has developed from the individual into the family. When the family was found to be too small a group for human happiness and welfare, families developed into clans; then into tribes and finally into states. As all other groups, the state or the nation has served its purpose and has now outlined its period of usefulness. The only logical sequence is internationalism.

The world of science is already an international world. Such terms as volt, amperehm, henry, which are used the world over are named respectively after an Italian, a Frenchman, a German, an American, and an Englishman. Communication too, has developed rapidly. "The horse and the buggy era" when it took

days and months to travel from one town to another has become a thing of the past. The world has shrunk to such an extent that today it is possible for us to communicate from one end of the world to the other in a few seconds. It is possible for us to travel round the world more quickly than it took people to travel from India to Ceylon. Commercialism and Industrialism too have burst through the national frontiers and have become international in character. As such nation-states enjoying sovereignty and autonomous powers have no place in this world. They would only cause chaos and conflict.

A permanent peace implies a revolution in the nature of every existing government and the ideals on which they are based. The only salvation of humanity depends on a universal brotherhood of man.

During the reign of Queen Elizabeth the Protestants and Catholics

of England were at constant conflict. But when they saw the common danger from the Spanish Armada they sank all their petty differences and put up a solid and united front. The "Invincible Armada" was ingloriously defeated. Historical empiricism shows us that the fear of a third party always unites two conflicting parties. In this respect the atom bomb can be considered a blessing in disguise. It is the third party which has caused tremendous fear to the conflicting nations of the world.

The only sensible solution to World Peace seems to be an international world based on law. The critical moment has arrived when we can no longer "stand and stare". All must work for a single world or choose to become extinct within a few decades.

A. D. RAJAH

The Marxist Challenge

Much has been written on the great experiment in Russia and on feels the pressure of a new order in our world with new principles and a different goal.

Intelligent Christians know that sooner or later they must come to grips with issues raised by the Marxian experiment in Russia. But it would not be in the form of a theological controversy but the question of a new World Order. Much has been said for and against the experiment with the hope of a settlement. But no settlement has come about. For through the splits in the clouds of controversy we see the fact of a new order emerging, so very different and challenging the whole basis of present day civilization.

The Marxists in spite of the many forces working against them, firmly assure us, that by their method 'Humanity will leap from the kingdom of necessity into the kingdom of freedom' and at least in [Russia](http://noolaham.org) [of all Foreign](http://noolaham.org)

they are making amazing progress as some of these facts signify.

Their literacy has gone up from 35% in 1913 to 90% today, instead of 3,500,000 pupils in 1912, there are now 25,000,000 pupils and students, the circulation of daily papers is twelve times of what it was in Czarist days. In total industrial production from being the eighth nation in 1927 they have risen to second today, and this they achieved in a period of five years.

The total output of Soviet products is about 340 times what it was in 1914. They are in the process of erecting in Moscow what will be the tallest and perhaps the most imposing building in the world, the parliamentary building and memorial to Lenin—the founder of the Soviet Union. These facts indicate that they expect to surpass all the material and cultural achievements of the rest of the world. In all this it must be remembered, there is a repudiation

These two facts of accomplishment and irreligion put together make the problem of Communism in Russia the untouched task of Christendom.

Initially, at least, we shall assume that this is a challenge thrown to Christians by Marxism. This suggests a contrast even an antithesis between Christianity and Marxism. We are all prone in our thinking to begin by taking up a position and then finding reasons to support it, evidence to indicate its soundness; in this instance to assume—the very title suggests it—that there is a deep rooted anti-thesis or antagonism between Christianity and Marxism, and then to look for the necessary evidence, and the distressing feature of this particular search is that it is so easy to find just what we are looking for. Marx knew this, and Jesus. "But what went ye out for to see?" An unstable revolutionary regime, the product of the tsarist collapse Consider the failure of allied intervention. But wherefore went ye out? To see a prophet? Yea I say unto you and much more than a prophet. The misconceptions of Marxism arise in large part from this same inability to see anything other than what we expect to find, to admit categories of thought, ethical assumptions, other than those of our own immediate tradition. Two factors should, however, now assist us in our effort to do this. One is the actual bankruptcy, the imminent collapse of their bourgeois tradition, particularly its failure to devise an ethic that can claim our allegiance; the other lies in the dialectic nature of Christian teaching. The negation of negation, the inter penetration unity and strife of opposites the law of qualitative change—do these dialectical principles strike so strangely on ears attuned to doctrines of repentance, of atonement, of reconciliation?

What is Marxism? And what is this Christianity? Marxism is (a) The set of ideas and the social programme worked out by Karl Marx, (b) the history of those ideas and

that programme from the time of their formulation down to the present day; (c) the import of this historical realisation for the future. Hence we need to know (a) Just what Marx said, taught and did; (b) what has happened to his teaching in the hands of his followers; (c) who his followers are and what is happening to them. We shall then be in a position to discover—whether Marxism and Christianity do stand opposed to each other; whether this challenge should be read or disregarded.

The Communist Manifesto is both a statement and a call to action—a creed and an evangel. Its opening and its closing sentences—what deathless splendour a clarion phrase may win!—are of the stuff of action. "A spectre is haunting Europe—the spectre of Communism. (The axe is laid with the root of the trees . . . who hath warned you to flee from the wrath to come? . . . and the people asked him saying: What shall we do then? He that hath two coats let him impart to him that hath none; and he that hath meat let him do likewise . . . Then came also Publicans: Master what shall we do? . . . The soldiers likewise demanded what shall we do? . . .). "Let the ruling classes tremble at a communistic revolution. The proletarians have nothing to loose but their chains. They have a world to win. Working men of all countries unite." Prophetic, propagandist, a preaching of woes and a call to action. What shall we do to be saved? Organise, unite. The bourgeois produces its own grave—diggers . . . The knell of capitalist private property sounds. The proprietors are expropriated . . . In place of the old bourgeois society with its classes and class antagonisms, we shall have an association in which the free development of each is the condition for the free development of all."¹

This is the language of action. But the manifesto is more than a call to action. It is that call based on a sharp, trenchant analysis of

1. The Communist Manifesto, Modern Literary edition of Marx's writings, compiled by Max Eastman. Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

the condition of man, not in a state of nature—"continued fear and danger of violent death, and the life of man solitary, poor, nasty, brutish and short"—but in the present state of society: In every historical epoch the prevailing mode of economic production and exchange, and the social organisation necessarily following from it, from the basis upon which is built up, and from which alone can be explained, the political and intellectual history of that epoch; consequently the whole history of mankind has been a history of class struggles, contests between exploiting and exploited, ruling and oppressed classes; the history of these class struggles form a series of evolution in which, nowadays, a stage has been reached where the exploited and oppressed class (the proletariat) cannot attain its emancipation from the sway of the exploiting and ruling class (the bourgeoisie) without, at the same time, and once and for all, emancipating society at large from all exploitation, oppression, class distinction and class struggles. In short the Marxists are out to bring about the synthesis of a classless society out of the clash of the opposites—the thesis of the exploiting and ruling class (the bourgeoisie) and the anti-thesis of the exploited and oppressed class (the proletariat). They would also insist that an application of force—conceivably inevitable in bringing about this synthesis—"Force" they maintain "is the midwife of an old society pregnant with a new one". The goal of Marxism is the establishment of a classless society and the path to the goal is a blood revolution.

Christianity though it has many similarities with Marxism in its aims and ideals is essentially different. The few facts of identity have been expanded or condensed according to the whims and fancies of both Marxists and Theologians. Many have attempted to define Christianity, and there are as many definitions as there are people who attempt a definition. Bishop Gore says that "Christianity is a way of life, as well as a body of doctrine and an organised church." Another defines it as "Christ and

the outflow of His personality making of men new creatures." To go by definitions is definitely harmful and for our purpose it would be sufficient to mention that Christianity is a revelation—Christ revealing God, Man, and the relationship between God and Man—the Kingdom of God. Christ is the person embodying the Kingdom which is the synthesis of God and Man. The goal of Christianity is the establishing of this Kingdom and the path to the goal is that of the Cross. Christ brought the Kingdom and pronounced "it is among you" and still the Christians pray day in and day out, "Thy Kingdom come". The fact is the Kingdom is in a sense "among you" and also something that is yet to be realised, for the Kingdom comes not by coercion but by consent. To get man's consent Christ took the cross, and the sickness of christendom today is that it has not yet 'realised' the message, the significance and the vital relation of the cross to the Kingdom.

The kingdom is the final goal of humanity where there will be a right relationship between Man and God, Men and Man, Man and his material environment. But while the kingdom of which Christ spoke is His programme in general He put definite content in it when He made the great proclamation in the synagogue at Nazareth. Straight from the forty days fast in the wilderness after this struggle He went into the synagogue and made His proclamation. "The Spirit of the Lord is upon me, because He has anointed me to preach good tidings to the poor; He hath sent me to proclaim; release to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised, to proclaim the acceptable year of the Lord."¹ He closed the book and began to say unto them "Today hath this Scripture been fulfilled in your ears". When we analyse the programme we find (1) Good news to the poor—the economically disinherited. (2) Release to the captives—the socially and politically disinherited. (3) The opening

of the eyes of the blind—the physically disinherited. (4) The setting at liberty the bruised—the morally and spiritually disinherited. (5) The Lord's year of Jubilee—a new beginning on a world scale. (6) The spirit of the Lord is upon me—The power behind it all. Hero Jesus put the first content and meaning into the Kingdom of God on earth. Even before Christ made His proclamation, men saw visions and dreamt dreams of this Kingdom. Mary seeing a vision sang "He hath scattered the proud in the imagination of their hearts, He hath put down princes from their thrones—political Revolution—and hath exalted them of low degree—Social Revolution. The hungry he hath filled with good things; and the rich he hath sent empty away"¹ Economic Revolution.

We have before us the Ultimate Order—The Kingdom of God, and the ultimate person who gives the power for the realisation of that order. The hour of shifting has come and Christendom will have to transplant itself from the present pagan order deep into the Kingdom of God. Chesterton described the advent of Christ as "the blow that broke the very backbone of history" it is also a blow that breaks the framework of the pagan order. Is Christendom prepared to receive the blow?

The communists are in many ways like the son who said he would not and went—for they are doing

many Christian things while denying the authority of Christ but Christendom is dangerously nearer to the son who said I will and went out, for we have said that we will enter into and establish the Kingdom of God, but have established something else in its place, now the hope of our salvation rests on a religious revolution. "The religious revolution is the immediate and special responsibility of the Christians. Unless we can vindicate the substantial material reality of our religion, we are powerless to do anything effective. There must be war to the death between real and unreal religion, even if it should cleave organised Christianity in two and destroy all its existing forms. That is the primary task; and it has to be achieved correctly in terms of the Christian denunciation and criticism of the existing structure of society, in its effects upon the life of men and women"²

The Marxist challenge appears simply but momentously, a challenge to Christianity to fulfil its appointed task to make real its own gospel. It is a challenge while strikes again the note of Solomon warning voiced by Jesus to "the chief priests and the elders of the people" "The Kingdom of God shall be taken from you and given to a nation bringing forth the fruits thereof"

D. J. AMBALAVANAR

1. Lk. 4: 18, 19.

1. Lk 1: 51–53 † John Macmury, Creative Society (Student Christian Movement)

இள ராயிறு

மஸ் 11.

விய சூ புரட்டாதி மீ அ. வ. திங்கட்கிழுமை

பத்திராதிபர் பேரே முனை

எமது கல்லூரி:

ஏந்ததாழ ஜி.ஏ.ஏ. ஆண்டுகளாக அங்கிப ஆட்சியின்கீழ் தங்கவெங்க யாழிப் பாண மக்கள் அதனால் பல தீவைகளை அடைந்துள்ளனரினும், கல்வி என்னும் என்கமைய முதல் ஒல்லாங்கிடத்தும், பின் ஆங்கிலேயரிடத்தும் பெற்றுள்ளனர், ஆங்கிலக் கல்விப் பொறுப்பை அரசாங்கமன்ற முகுதியும் ஆங்கில அமெரிக்க மியூனியரியரே ஏற்றனர். கிநிஸ்கய மத்தை எம் எட்டு மக்களுக்குள் திகை திறவச் செய்யும் கோங்கந்துடன் அவர்கள் இங்கு வந்தனரேனும் கால்கள் எட்டு மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அவர்கள் அரும்பாடுபட்டனர்.

முதன்முதலாக 1817 ம் ஆண்டில் மியூனியர் பண்டத்திரிப்பின் அமெரிக்க கூடுதல் ஆங்கில பாடசாலையைத் தொடக்கினர். இதே சமயம் யாழிப்பாணக் குடா காட்டில் பல பாக்கக்களிலும் கிடிதிப் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இதன்பின் 1823 ம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையில் மியூனியர் சாஸ்திரக் கல்லூரி (Seminary) பொற்றை ஸ்தாபித்தனர். உயர்தாப் பரிட்கைகளைக் காணவுக்கொண்டு ஆயத்தாம் செய்துவந்த இச்சால்திருக் கல்லூரி (Jaffna College) என்னும் ரைத் தைப் பெற்றதும் உயர்தா வகுப்புகளை மூன்துதாம் கீழ் வகுப்புகளிலேயே மாணவர்கள் பயிற்சியளித்தது. இங்கு கல்வி ஏற்ற வளரியக்க மாணவர்கள் பலதுறை களிலும் எங்க நிலைபை யடைக்கிறுப்பிடே, இக்கல்லூரியின் புகழ் குன்றுத கிளக்கியலுத்தாங்கு ஏராளமாகும்.

இலங்கையிலுள்ள வளைப் பள்ளுகளில் பராச்ச யாழிப்பாணக் கல்லூரி ஒரு தனி மதிப்புடன் இறை விளங்கி வருகின்றது. கலைவார்ச்சியின்மீது ஆண்டு கலை வளர்ச்சி கிடியில் கிடைக்கிறது. கலை வளர்ச்சி முகவிடக்கூடிய பெற்று வருகின்றது. இந்த கிடியில் கொண்ட நாற்று இருபத்தைத்தால் ஆண்டுகளாக கிளக்கியில் கல்லூரியில் மீண்டும் உயர்தா வகுப்புகள் தொடக்கப்பட்டபோவது காட்டுவதின்கீழில் செய்கிறேய். எம் கல்லூரி அதிபர்கள் தான் களது இந்தமுறைக்கியில் சித்தபெறவேண்டுமென காலை வேண்டுகின்றேயும். யாழிப்பாணக் கல்லூரியில் கிடீழியாலம் யாழித்து மென்மேலும் எம் எட்டிற்கு என்னம் பயக்குமென என்னுடைன்றேயும்.

ஒரு விண்ணணப்பம்:

கட்டுரைகளின் தொகை பதிகளித் துண்டிதொயற்றிக் கட்டுரை வாரி ஸ்தாகை யகிரிக்கமலிருப்பது தாங்க நிற்கிடமாயிருக்கின்றது. எங்கள் பெண்கள் கட்டத்திற்கு அதே பழைய பல வகையில் பாடவேண்டும்போலிருக்கிறது. எவ்வாறுதான் ..... கிருபாதேசம் செய்தபோதிலும் அகவுயக் குரல்கள். பத்திராதிபர் உறுப்பிலுள்ள வர்கள் மட்டுமே கட்டுரைகள் வகை வேண்டுகின்ற கொங்கைப் பிடிடு பிடிடு பாவூரையும் கட்டுரைகள் நால்தாம்படி வேண்டுகின்றேயும்.

செய்தித் திரட்டு:

எம் கல்லூரியில் சில வகுப்புகளுக்குமுன் உப அதிபராக (Vice-Principal) பொறுமையாற்றி தினாப்பாற்பிருந்து noolaham.org வைத்துவிடுவதைத் தீர்மானித்துவமாக்கும்.

திருவாளர் J. V. செல்லியா அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்கினின்றும் நீண்டகிட்ட வர். தருவரிந்தகபிள்ளே அவரைப்பற்றி உலகம் புதுந்த பேசுவது வழக்கம். ஆனால் J. V. செல்லியா அவர்கள் உயிர் குடனிருக்கும்பொழுதே அவரைப்பற்றி உலகம் புதூரமல்லை. இதற்குக் காரணம் அவரின் ஆழந்த அறிவும், ஈட்டிற்காக அவர் ஆழ்நிய தொண்டிகளு மென்பதிற்கைபமில்லை. அவரின் பிரிவால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வருந்து கிணறது; இலங்கையின் கல்லீக் கள்லு சிபத்தின் முங்கீப பாகம் மறைந்துவிட்டது. அவரின் குடும்பத்தங்களுக்கு எமது அனுதாபத்தைத் தெரியித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

* * * *

மீம் (Prelim) பரீட்கையில் முதற்றாத தில் சித்தியடைக் கேப்தியைக் கேட்டு மசிழ்கின்றோம்.

இனானாயிற்றின் தமிழ்ப் பத்திரிகை பர் உறப்பில் சிறிதானைமாகக் கடமை யாற்றி வகு செல்லி Hathoon A. Oader கல்லூரியினின்றும் கிளைத் திருச்சனுப் பள்ளிக்குத் தமது மேற்படிப்பிற்காகச் சென்றது இனானாயிற்றுக்கே பெரும் நஷ்டமாயிருந்த போதிலும் தமது கோட்கங்களில் அவர் சித்தியடைய வேண்டுமெனத் தேவைப் பிரெர்த்திக்கின்றோம்.

* * * *

ஆசிரிய தீபம்:

“ஆசிரிய தீபத்தின்” இரண்டாவதும் மூன்றாவதுமிகுங்கள் என்கள் பார்வைக்கு வந்தன. சிறந்த மாஶாந்தப் பத்திரிகை. தமிழ் ஆசிரியின் உயர்ச்சிக்கும் தமிழின் வகைச்சிக்கும் உழைக்கும் உண்ண தவணியீடு. தனது பெயருக்கேற்ப அன்றாள் இருணை கீக்கித் தீபம் போல் பிரான்சிக்க இறைவன் அருள்செய்வாராக.

“குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை”

By ச. சண்முகவடிவேல்.

இவ்வாக்கியமானது கல்லிப்புலகை நழுக்கம். முதலியவற்றை தெள்ளற் டேர்வாகிய நூல்வைப்பிராட்டியாராது கொண்டுவரிவதன் என்றும் சொற் கலசத்திற் காணக்கூட்கின்றது. சுற்றந் தவர் தெரிக்கும் தெரியாமலும் புரிகின்ற குற்றங்களை நனுக்கி ஆராய்ச்சி செய்து பக்யாத்தானியோன்று மனதில் பதித்து அதை ஒரு பொருட்படித்தித் துருப்பைத் துணுக்குவர்களானால் அவர்கட்டுருச் சூழ்நிமை அற்றுப்போம், என்பதே முதலார யினக்கம்.

உண்ணக்கண் உள்ள மாந்தர்கள் யாவரும் இறைவனின் பின்தீர்கள் ஆக

பெஜ் இருபாலைரும் சுகோதா சுகோதரி கள். இதை அறிந்தும்மக்கள் தங்களுக்குள் எத்தனை பிரிவுகளைச் செய்கின்றன! வெள்ளைப் பேங்கள் கூட்டத்தில் கற்றப் பேங்கள் சேரவேண்ணாகும்; கேர்தால் வெள்ளைப்பேங்க்கு ஈனாம்; இது என்ன பிபரீதம்! இக்குறைவெல் வாம் எப்போது நிகழவரகுமோ? நிற்கை யித்தியாசப் படுத்துகின்றனரே யன்றி அறிவிற்கிறபோர் என்றும் பெரியோர் என்றும் பாருப்படுத்தவில்லை. இப்படிப் பட்ட பாருப்படு செய்பவர்கள் உணர்; இவர்களுக்குள்ளும் குறை குற்றம் இருக்கும் அப்படி இருப்பின் ஒல்வையார்-

“ சிற்பூர் செய்த திறப்பை யெல்லாம் பெரியோசுக்கிட வேறுப்பது கடனே ”

என்ற குறிப்பாடு ஒழுகுவதே சான்னீரூர்க்கு முதல் என் அளிபளி குறைகிசைங்களுள் மேற்கூறிய குணமு மொன்ற ஏன் போசையில்லாது சிற்றறிக்கிண் காரணமாப்புரிந்ததற்கங்களை எனக்கு மின் விளக்கி என்குற்றுக் களைக்கு குணக்களையூட்டும் அங்பளைப்பெற்றது என் பேறும். வேறேன்ன விதமாப்க்க குறுவேண்.

மேலும் தமிழுக்குலம் ஆக்கில உங்கிலும் தமிழ்த்தாய் எழில்சீசு, மனக்கும், சிறப்பு விளக்கும் மிழுமி விளக்கும் மாசுபாஷத்தேல் அறிவுவதும் ஆர்சி பளை நூற்றுமிலிட்டால் இக் கட்டுவாயின் கோக்கம் அகங்கை கெள்கிகளிபோல் விளங்கும். தரியோதனஞ்சூபை தம் சுகோதாரப்பை ஒஞ்சுபாண்டவர்கட்டுத் தாங்கள் கொண்ட போருமயின் காரணமாக அவர்களுடைய வள்ளுக்குக் குாடி, எடுக்கி இழுக்கச்செப்பது, கற்புக்களில் அகிப திருவபதையை வேததவைக்குத் தெரன்து துயிலுரிவித்துப், பாண்டவர்களைக் கூட்டோடு ஈராற வருடம் கொடளைவத்து, மற்றும் பல தீவைகளும் செய்திருக்க, உத்தம தருமர் தாபோதனஞ்சூபை வெறுக்கவில்லை. பின் வனவசம் முடிந்ததும் காடுகளங்களைக் கேட்டனர், மறக்கவே ஈற்றிக் கீற்று இல்லங்கள் கேட்டனர். தரியோதனஞ்சூபை பாதன், “ எ இருக்கும் இடமுங் கொடேன் ” என்ற மொழிந்தான். அது தருணமும் தருமர் கற்றத்தார் குற்றவுகளைப்பொருட்டபடுத்தவில்லை. இதையறிந்த விமங் அவங்கெட்டியைலை வேருடன் காஞ்சியவற்றுக் கேபாவேசத்தோடு விடைகேட்டான். அதற்குக்காத்திடயைப் பிரகாரமய் கண்ணிற் கைவிள்க பட்டால் அதைக் கணிந்து விடுவதோ என்றும் பொருள்பட, “கைமலரிற் கைபடாதோ? ” என்று வேட்டார். ஆகா! இவள்ளையோ உத்தம புதுடன்!! கருணைக்கடல்!! அடக்கம் அமராள் உங்கரும் என்ற விளக்குவன்!!!

‘ பற்றந்த கண்ணும் பழுவை பாராட்டுவல் அற்றத்தார் என்ன யுன் ’

என்ற செக்காப்புவர் கூற ந விளக்க, விளக்கி ஒளிக்க, ஒவிப்பல உதித்தவன் உதிட்டிராணல்லவே? “ கும்ஹம் பாகிக்கிஸ் கும்ஹம் இல்லை ” என்பது எவ்வளவு தெளி வாக உதிட்டிரன் குணத்தை விளக்குகின்றது, தீவும் எத்துணைப் பெரிதாயிருப்பிறும் தினைபோலப் பாவித்த, என்னை தினைவளவானால் மகிழவளவுக்கி என்று வகைத் தூதம் தரும் சிலருடைய குணமாகும். இதனிலும் மிகிகச் சீறப்பாக மாதாறுபங்கி,

“ என்ற மதப்பதான்றன் : என்றங்கு அங்கே மறப்பது என்ற ”

என்ற குறிக்டார்.

ஒருவளின் வாழ்க்கைக்குச் சுற்றுத் தார் வங்கு அன்புடன் அளவளரும், குதாலத்திடன் சூல்வது சிறப்பு ஆபக்கத் தேவோகளில் அஸ்லத கபதின்வளில் சுற்றுத்தவர் புரியும் உதவி போன்ற சிறப்பாகப் பிறர் செய்யார். ஆனால் கண்பங்கள்,

“ உடன் பிறதார் அற்றதார் என்றிருக்க வேண்டும். உடன்பிறக்கிட கொல்லும் வியாதி — உடன்பிறவா மாபோயில் உள்ள மருக்கை பின்னிடிக்கும் அம்மருத் தே பொல்வாரும் உண்டு ”.

என்பதைக்கறி பான் குறிப்பு பிறை பெண்ணாம். கண்பங்கள் யான் குறிப்பு பேழையல்ல. கீங்கள் கறுவதும் பிறையல்ல, சிற்றத்தான். ஆனால் உதாரணமாக சுற்றுத்தார் புரியும் சிறு குற்றங்களையுங்கட போருட்படுத்த பவன் ஒருவன் இருக்கின்றன. அவன் செய்யும் கொண்டாட்டங்களைபோ அல்லது திண்டாட்டங்களைபோ யார் டெர்த்து வர்கள்? பிறர். இச்தருணம் பிறர் வரி யங்களை டொத்திக்குல் அவகிஸ்த்தி யுண்டே பல்லாமல் சீபுபுண்டா? ஆபாடியால் என்ன விளக்குகிறதெனில் குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தியபடியால் அவனுக்குச் சுற்றுமில்லாமல் போய்கிட்டது. ஆகவே சுற்றுத்தார் ஆகாவு இன்லாயிடன், ஒருவன் வாழ்க்கை வாசனையில்லா மலர் போன்றுக்கும் அங்கேரு

'பொறுமை பெருமை தரும்' என்ற திற்கொப்ப சுற்றாதவர் செய்துக்கூற குற்றால் கூனைப் பொறுமைகளேண்டும். அதுகூடும்பூர்வரமல் பார் செய்த குற்றங்களையும் பொறுமைகளேண்டும். அவ்விதம் பொறுமையே பூஷணமாகக் கொள்ளின் பல கற்குலங்கள்

தாமே வந்து சேரும். இதற்கு ஐயமில்லை. மேறும்

'இன்னு செய்தாகை ஒத்தால்; அவர்களை என்னயம் செய்தவிடல்'

என்ற குறளின்படி தீவிரசெய்தார் வெட்டித்து தலைகுளிய பதிலுபாராமாக என்னமெசய்தத்திட்டல் வேண்டும்,

வெற்றி யாருக்கு?

By. "மகிழ்சை"

மாங்களினுடே அருணன் தன் இளங்களின் விசித் திங்கட்கிழமையை துவக்கினான். மதியறையில் பஞ்சஜோபில் படுத்திக்கிருந்த மைதிலி கண்ணளை விழிக்கு சாளரத்தின கம்பிகளினுடே தெரியும் சிவந்த பந்தளைய பகவளைக் கண்ணுற்ற வுடன் அன்ற தனது ஜென்மதினம் எதும் எண்ணம் அவள மனத்தெழும்பீ அன்னையின்பால் துள்ளிக் குதித்தோட்டச் செய்தது. ஓடிச்சென்ற பைதிலி அன்னையின் முன் பணிந்து வெள்கிறத்து தனக்கு ஆசி தரும்படி வேண்டியனர். அன்னையும் அகமலர்க்கு மகளை வாரியனைத்து முத்த மிட்டு "உன் வாழ்க்கை வெற்றிபெறத" என ஆசிர்வந்ததனால்!

ஓ. ஏ. மாண்பியான மைதிலி தன் ஜோப்பலவாறு சிங்க ரித்து அழுகுக்கழுது செப்தனின் புந்தகக்கட்டுடன் மதுரை அமெரிக்கன் காலேஜ் படிக்கட்டுங்கள் மீது ஏறிக்கொண்டிருக்கும் காலை அவனுடைய செல்வத்தோழி மல்லிகா விரைவாக கீர்முக்க ஒடிவங்கு மைதிலியின் தேரன் களைப்பற்றி ஒரு குதுங்குக்குச் சூரு ஹக்கி "என்ன காரியமடி செய்தாப?" என்ற கண்களில் சீர் மல்க புகன்றன. நற்தீர் மாண்புகளும் குதுகலமும் நினைவு துவழிக்க மைதிலியின் இதயம் ஒருக்கணம் சாரணமயிர்து திறுக்குற்றத. விழுப்பு புரியாது மல்லிகாவை கேட்க மல்லிகா மைதிலியின் காதில் இரகசியமாக ஏதோ வொன்று கறினான், மறுகிராடி மைதிலி

பின் கால்கள் வெட்கத்தால் குன்றவத போல தட்டுத்தடுமாறி விட்டுடோக்கி விரைவாகக் கென்றன. மாஸ்கா அவளைத் தடுக்க முயல்கின்றை. ஆனால் சீர் உடுக்கும் கேந்திரங்களுடன் அவள் போனதிக்கைப்பார்த்தங்கிமினான். அவள் உருவும் மறைந்தபின்தாக் அன்றான உயிர்தீவழியின் ஜென்மதினம் என்பது அவள் விளைசில் உதித்தது. நூக்கத்துடன் வகுப்பை அடைந்தன.

வகுப்பில் அன்ற மாணவர் முகங்களில் ஆண்க்கம் இன்ப சடனம் புரிந்து கொண்டிருந்தது. இடையிடையே "சாபாஷ் ரஞ்சக்! கடைசிலில் புகழூத் தட்டிச் கொண்டு வந்து விட்டாப். இதை எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கிருங்கைக்கேரோமடை" என்ற புறம்மொழி சுற்றி ரஞ்சனின் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தனர், அவன் கூட்டாளிகள். இதற்கு சேர் விரைவாய் மாண்பிகள் அமைதியுடன் தமக்கேற்பட்ட அவமானத்தை கிழுங்கிக்கொண்டிருக்கனர். காரணம் வேலென்றுமில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னர் தமிழர்களியர் தம்மானுக்கள்களிடை ஒரு பிரச்சினையை ஏற்படுத்தினர். அதாவது: "ஆண்களா அன்றிப் பெண்களா யார் புத்திக்கங்கையில் மேம்பட்டவர்களென்பது. இதற்கு உடலே 'ஆண்கள் தாம் மேம்பட்டவர்'" எனும் விடை ஆசிரியர் எது செய்துபடும் தோற்றையில் ஒவித்தது. பெண்கள் பக்கவில்குக்கு

“பெண்கள் ஆண்களைக்காட்டிலும் புத் திக்கர்மையில் குறைந்தவர்கள்லை” எனும் அடக்கமான பகில் மைதிலியின் வரவினின்றும் பிரஸ்தது. ஒருவேளை விவாதம் வராக்குமுடைமென யைகி தத் ஆசிரியர் சுட்டுடன்று “அதைத் தான் பரிசோதித்துவிட எனக்கு ஆவஸ்தாவே என் வயக்க விதுப்பும் புத்திக்கர்மையும் கோதனையில் உண்கள் இருசாரையிலிருந்தும் கிங்கள் புத்திக்கர்மையுள்ள இருவரைத் தேர்க்கொடுத்து, பங்கெடுக்கச் செப்பால் ஏம் பிரச்சனை தீர்த்துகிடும்” என்றார். இருபக்கத்தாரும் அதை ஆமோதித்தனர்;

போட்டியில் ரஞ்சனும் மைதிலியூடும் பங்கொடுத்தனர், பரிசோத முடிக்கத் தன் மைதிலி உறைக்கடியுடன் வெளிவந்ததைக் கண்ட மாணவிகள் வெற்றித தம்பக்கடையை எண்ணி புனராக்கித மடைக்கனர், ஆனால் அந்தே! வராக்கடையில் வேளி வந்த பரிசோத முடியில் ரஞ்சனை வெற்றி பெற்றிருந்தன. மைதிலியின் தோல்கீழைபத் தன் மாணவிகளாக தன்தோறும் வழக்கியிடும் இரகசியமாகச் சூற்றினது. அங்கு கவலைக்கொங்கலுடையாக்கத்துக்கு மாணவிகளையும் கூடுத்துக்கும்மாறாக்கக்கும் மாணவரையும் கண்ணுறுத்தி ஆசிரியருக்கு ஏன்டா இந்தப் பிரச்சனையைப் பொலி வேண்டும் என ஆய்விட்டது. மாணவிகளைத் தேந்தும் வலைக்கை சிக்தித்துக்கொண்டு ஒருக்கும் கோரம் மின்னலையொத்து அங்குதோற்றிய மைதிலியை எல்லாரும் ஒரே ஆசிரியர்த்துடன் கோச்சினர். அவன் ஆசிரியரிடம் தான் தன் படிப்பை நிறத்தினிடுவதாவதும் ஆகவே புத்தகங்களை எடுத்துப்போக வாடிக்குப்பதாகவும் கூறி, ரஞ்சனை கட்டுவிடுவதோபால் ஒரு பார்க்கவ பராத்துகிட்டு வெளியேற விட்டார், அங்கப்பார்க்கவையில் ஏதோ குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்ததுபோன்ற உண்மை பிரசிபலித்தது. ஆசிரியருக்கோ ஹ்ஸமம் தாளாவில்லை. காரியம் இத்தனைதும் வந்துகிடும் என்று கணக்கிலும் இனிக்கொள்கிறேன். அப்படியே கல்வாங்க்கையைக்கு போன்றுப்போல் உட்காங்கிருந்தபோது,

காய்க்காலம் மைதிலியின் வீட்டுக்கு போகப் புறப்பட்டு சின்ற தமிழரியியால்

ரஞ்சன் கில் கிமிடுக்கள் பார்த்துப்போச விரும்பினான். அவரிட்டான் அவருடைப் பேள்விகளை முன்னரே பார்த்துகிட்டு அதற்கு கிடைக்கோல்லவிக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டான். ஆசிரியர் பேராச்சியிப் புத்தம் இல்லிஷுபத்தை மானுங்களிடம் எவ்வாறு பிரச்சனைப்படுத்த எதும் வகையாலைது இவ்வாறுக்குச் சில புத்திமதிகள் கூறி அலுப்பி விட்டார். மறநாள் மைதிலிக்கொட்டியப் பில்லிஷுபம் அவளைப் பங்கிலிமுகத்தை பழைப்படி பார்க்கக் கொடுத்தது. இரு சார்பினரும் மைதிலிக்கு வெற்றிமுக்கம் செய்தனர். பழைப் பங்கேளானும் வில்லிபது. ரஞ்சனின் கரியக்கண்களும் அலிவ் சிரம்பிய வதைபோம் சாங்கியின் உறையிடமாகவும் மதிழ்ச்சியின் இருப்பிடமாகவும் யின்கள் தின்றது. இதை மற்றவர்கள் கவனிக்கவில்லையா பிறும் புத்திசாரியான மைதிலி கவனிக்காமலில்லை. அவன் அந்தேகாந்தை ஆசிரியரிப்பதை போல் அத்தடவை வெளிவந்த வாடேண் பத்திரிகையின் முலையில் ஒரு சிற குறிப்பு வகைப்பட்டிருந்தது.

“இரு கூந்தெசுத்தாக் கம்பிரமான மலர்களை கிமிர்த்தி தின்றன. மாணவில் அவ்வழி வந்த பொரியலோருவும் செடி களின் பூக்களை முகங்களுகிட்டு ஒரு செடியின் மலரைக்கின்னி தம்சட்டையை அலக்கித்துக்கொண்டு போய் விட்டார். இதைக்கண்ட மற்றசெடி ஏராற்றத் தால் தன் மலை முகங்கள் யாட அடித்த செடியின் மீத அருவருப்புற்ற அங்குப்பகுமும் இருக்க விரும்பாது வருக்கி கொங்கு தலை கூவிழ்ந்தது. இதைக் கண்ணால் முதல்செடி சிசனமூற்று தனது தோழுங்கிய எழும்பான்றை அப்பெரியாகவும் பின் சென்று அவர்சட்டையிலிருக்கும் மலருள் இருந்துகொண்டு அவரைக் கட்டிக்கூட்டுக்கொண்டது. எறாம் பும் அவ்வழி செய்யவே அவர் வெடுக்கென்று அம்மகை எடுத்ததற்குத் திட்டார். மறநாள் அவ்வழிவாக் கெடுபின் மலரைப்பற்றித்து யைக் கொல்கி அதனை முகச்சுத்தவண்ணம்

சென்றார். முதற்சிடியே தன்னிடத்து மொட்டுக்கொள்கிறதும் மலராமல் சிற்று தன் தலைப்பாளி இன்பமடைவதைக் கண்டு அதைமங்க்கது.”

இதை வாசித்த மைதிலியின் மனம் குழப்பமுற்றது. அம்மாலையே தனிப்பகு அல்லிலையத்தில் தன்னை மறந்த கண்ணிக் கடலில் முத்தங்குளித்துக் கொண்டிருக்க ஏன்களிடஞ் சென்று உண்மையைப் புதுமூலால் கெஞ்சினன். தான் அவனைச் சுதேகித்து அவனைக் கேபோமுடன் கோக்கிப்பது தலைப்பிருக்கலைமென்று உயர்வதாகவும் கூறி என்று. இதைக்கீட்ட ஏன்கள் “இந்தச் சுதேகமையாக காரணம் என்ன?” என கிளிகினால். “பத்திரிகைக் குறிப்பு” என்றால் மைதிலி. பின் ஒர் ஏதோ பேச சம்ரத்தயங்கிய ஏஞ்சன் அவனிடம் “எனக்கு ஒரு உபகாரம் கூற வாய்க் கூறுங். அவன் “ஏனாலும் உண்டன் புகழ் உங்களிடமிருந்து பிடிக்கிய காலு உதவி செப்பவேண்டுமோ?” என்று பிரமிப்

புடன் கேட்டால்; அவற்கு அவன், “சீ பிடிக்கவில்லை. எனாத்தானே கொடுத்தேன். ஆகையால் அதற்குக் கைம்மாருக்கி எனக்கு ஒரு பிரதி உபகாரம் செய்வாயா?” எனக்கேட்டான். மைதிலி ஸீர் சிரம்பிய விழிகளை அவன்பால் சொலுக்கி விடு. அங்கே ரஞ்சன் அங்பின் பிரதி சிப்பத்தைக்கண்டு பரவசமுடன் அவனை கோக்கினால், என்னை கிட்கை! அவன் கண்களில் எதையோ கண்டுகிட்டவன் போல் முகம் சிவங்க வெட்சித் தலை குணிக்கான். இதன்பின் வாசர், ரஞ்சன் என்ன கேட்டிருப்பதென்றம் அவனைக்கு பதிலிறுத்திருப்பா என்றம் வருடமுடிசில் பி. ஏ. பரிட்கையில் ரஞ்சன் முதல்வனுக்கும் மைதிலி திராண்டால் தாகவும் தேறியபோது அவ்வுடுமூறையில் என்ன மங்கள வைபவும் கடைபெற்றிருக்கு மென்றம் ஷகித்தறித்து கொள்ளுக்கள். வெற்றியராந்திர என்னும் பிரச்சினையையும் தீர்த்து கிடுக்கான்.

[இங்கோலையில் வரும் பெயர்கள் கந்தப்போட்டியங்களே. அவை மாகையும் குறிப்பிடுவதுமில்லை. கட்டுக்கொள்ள அபிப்பிராயத்திற்கும் பத்திராத்திர் உத்தரவாதி என்று.] — (பத்திராத்திர்)

பெண் கல்வியும் சமத்துவமும் பெண் அகத்துக்குத்தான் உரித்தானவளா?

By “அன்பு”

சமத்துவம் என்னும் மனிதனின் பிறப்புரிசை எட்டோ மறக்கப்படுகின்றதோ அட்கே முன்னேற்றந்தின்கு வழி காண்டலரித. சாதி செய்ய பல் முதலாம் பிரிவினைகளும் சமக்காவாற்றாதாகப்படுகின்றன முன்னேற்றந்தின்கு முடித்தெட்டுக்கொள்கூடும். காட்டில் தம தழிமையினின் தெளிவு தமிழம் ஆஸ்பாரிடம் கோயேக்கையை வேண்டலே சாலைப் பொருத்தம் இச் கொண்டுகையே காங்கிரின் வெற்றிக்குக் காரணமாக்கும்.

மத காட்டில் மகவும் பரிதாபரமான கிளையில் இருப்பன் பெண்டனே அங்கைவிற்கு பெரும்பால்கமையோர்களை சிறுடிக்கும் எந்திரங்களையும் உணவு தமிழின்கும் மடைப்புள்ளி வேலைகாராவுமே கடைமையாற்றுகின்றனர். அவர் என்பதை இறைவன், சிறுடியில் “ஆக்க

காங்குத் தேவைவிலையையும், பெண்டானுக்குக் கொடுத்து மென்றுமையையும் மனச்சாந்தத்தையுமே” அருளியிருக்கின்றன கென்றும், “தூக்கோ ஆண் என் புறத்துக்குரியவராலென்பதும் பெண்கள் அதற்குரியவராலென்பதும்” குலப்படுகிறது என்ற சிலர் வாதக்கிண்றனர். கல்வியினும் பெண்கள் புருஷரை மதிடாரென்றும், துமெரிக்கா போற்ற பெரிய தேவைகளில் கிடிமுழும் விவராச்சுதாக்கும் பெண்களின் கல்வியும் சமத்துவ கிளையுமே காரணமென்றும், இன்ன அன்னபல காரணங்களை ஆண்கள் ஏற்பிக்கின்றன.

ஆண்கள் தேவைவிலையையுடையவ ராணபடியால் புறத்துக்குரியவரென்ற திட்டமாகவுரையறாது கூட தினைத்தினையும் பொருத்தாது. அப்படி உரைபறாக்கப்படின் வரைத்திறைத் தங்கம்.

புவி போன்ற விலங்கினங்களே கலிமையைக் கருதி புறந்து விரைவாக முதல் நூற்றாண் பெற்ற கடியன். புறந்து விரைவாக விலையைப் பிற்கான முக்குறைம் பெற மேன்பது கன்கு ஆராயின் விலைக்கும். விடுவ சம், தேவெலியை இரண்டையும் கொண்டே ஒருங்கு ஒரு பகலிக்குத் தகுதியைவரைப்பதை கிரண்மிக்கவேண்டும்.

மடைப்பனியில் குடும்பத்தை இடம் தூதுவத்தை, அரசுத்து கூம்பயல் செய்து ஒருவரின் தேவெலியையிலும் எங்களை கூட தலை, பெனு பிடித்தெழு சம் கீதாளின் தேவெலியை, அவர் வகையைப் பற்றப்படுகிறது? கீதாளி பெனுடித்தெழுதைப்பற்றி உபயோகித்துப் போது தேவெலியையிலும் கணம்பவர் கூபடோகிக்கும் தேவெலியையிலும். அவனிற் குறைந்த தென். ஆவே தேவெலியையைக்கொண்டு புறந்து விரைவு அங்குத்திரை வகையறந்தப்படின் கீதாளி ஸ்கால்மெட்களும் கொம்பங்கையுடைய பெண்ணாலேயே சிரப்புப்படுவேண்டியன. தேவெலியையைக்கொண்டு வகையறந்தல் பொருத்தமாகத்தென்பது மேற்படி உதவானால் விளக்கும்.

ஒரு முற்கிட்கு எங்கூவு விடுவதைம் தேவெலியைப்படித்தென்பதை அறிந்து அந்த அனால் பண்புடைாகவும் அங்குமுற்பதிக்கு கியமிதல் காட்டில் பெருவதாரா யார்சிக்கு இனியமையாதது. ஆண்களிலேயும் பெண் களிலேயும் சமர் அந்த ந்தோட்டுக்கு இருப்பத் தகுதியுடையாலோ அன்னாக்கு மேற்பட வகையாக்கா அளித்தல் பொருத்தம். ஒரு காடு முன்னேற வேண்டுமென்றால் கொருவாடார வகுக்கிக்கையும் காந்தாராக கொள்கைகளை அலுவட்டாற்றின் நிறைவேற்றுவேண்டும், பெண்ணாலேயும் ஆண்களையுமோ, எவ்வளவு பில் இருப்பக்கேறும் எல்லிக்கற்றந்தாய் காட்கப்பம் அளிந்தலும் உயர் மூலையை காங்கிரேந்ப தெழுவிளகிற சேரவிலுமின் புத்திச்சுதமுன்ன அரசாங்கத்துக்கு காலப்பருத்தப் போது களில் சாந்தியம், ஆண் பெண் விலை போது மின்றி மேற்படி கடியவற்றைப் பிரவற்றிய படியால் இன்றை உலகின் முன்னணியில் கிற்கின்றனர்.

பெண்கள் ஆண்களிலும் விடுவதைகிடித் துறைத்தொல்லன் என்பது கால்திர நிதியாகச் சென்றிருக்கும், மாற்காலிகளின் பேறுமை என்ற ஒரு பெண் விடுவ அந்புப்பதில் கடியக்கு மாற்கிக்கு வகையிக்கணமாகக்

கொள்கிறது ஏற்கந்தக்கால்கள், கல்விக்குத்தாய் கால்வதி என்ற கூறுக்கிழவுன் கால்வதி பேறுமை உடையவை என்ற கூறுத் தனி வரை? பெண் கல்விக்குப்பதில் ஆண்களுக்குத் துறைத்த ஒலையில் கணப்படுவேண்டியின் அனுக்கு வேண்டிய கல்வி விடுவதைக்கு என்கானமும் தடை கொட்டார.

பெண் கற்பனைக் கண்டோமாகவையள் அவள் கல்வி என்கூறும் பயன்படுவின்றைதென் பங்க ஆராய்வார். பேஞ்சுகிளில் பல நூற்று வரையில் பெண்கள் ஆண்களுடைக் கமாரிகளைப் பெற்று எட்டின் வங்ப்பதைக் கட்டுகின்றன. சில துகைநாளில் ஆண்களிலும் விடுவதை ஆந்தாடுவதையாக காணப்படுகிறதோர். பால்காக்கரியில் (Kindergarten) பொந்தப்பத்துக்குத்தெருங்களை, நாசிப்பகுதி, மருத் தவப்பதுத் துறையில் வேலை செய்கிறத்தும் பெண்கள் ஆண் வர்க்கத்திலும் பார்ச்சுத் தகுதியுடையெல்லாம்பெற்று கண்களி. பெண்கள் அடிசில் இருநூறும் மூலாம் துறைகளிலும்தூண்களுக்குதிலே தகவுகள்ளுர். பிரபோங்கிலிலும் அதையிலும் உழுதும் காகடுகிலிலும் சுந்தரப்பதைப்படியொதித்து பெண்கள் ஆண்களே கிளைக்குமுடியார் காரியவள்ளைச் சாக்ததுள்ளனர். பங்குத் திடுவதை எங்கும் காந்து வாட்டுவிடு பேண்றவர் இதற்குச் சாக்குபகருவ.

கல்விக்குலும் கமத்துவத்தினுலும் பெண் கள் கற்பை இழுக்கிறார்கள்; விவாகத்துச் செய்கிறார்கள் கண்களில் ஓலைகிளுக்கிறார்கள். கெறிதவறும் பொழுது பெண் களின்து கெறி தவறவில்லை; ஆண்களே கெறிதவறகிறார்கள் என்ற உறவுத் தர்க்கிடிக்கு முற்றும் முரண்பாடானது. அத்திலிருந்து கெறிதவறபவர் இல்லையாகி மக்கினும் என்றுவதும் கவனுது. பெண்கள் கிளைக்கும்பகுதி கிளைபெற்றவுடன் அவற்றைப் பிரயாதமாகக் கண்டத்தெறும் இருந்து யமராக கொடுப்பதுவானாக்கிறதை மக்கார் தப்புப்புக்குதும் ஆண்களுக்கின் இப்பொரு விவாகத்துக்கு கெய்கிறதோன்றி? இல்லையே! விவாகத்துக்கும் பின் மினாயிக்கும் ஆண்களும் ஜாபதாரிகளாவன். ஆவே பெண்கள் களின்து, கெறி தவறவதற்கும் விவாகத்துக்குப்பொறுப்பாளிகள் என்றன. விவாகத்துச் சட்டம் பிழைபெண்களைக் காலைக்கவிர்த்து, பெண்களின் கமத்துவம் விவாகத்துக்கு காரணமாகின்றதென்கூடாது பொருந்தாது.

மனைவியை இழந்தவர்

By D. S. அம்பலவாணர் Pre. Senior A

“போயா! எனத ஆகுயிர்க் கண்ணே! என்னை சீ பிரிக்கதவிட்டாயோ? யான் இனி எப்படி உயிர் வாழ்வேன்? உன்னை ஏழ்த யான் யாவன்? என் புலசங்கவெள்ளாம் தாச்மிட்டித்தே. உன்னை இழந்த தாக்கதால் யான் அவைகளைக்கூவுமில்லை. கான் வ. சித்து எந்தனை கட்டசொய் விட்டது. இனி என் செவ்வது என்ற ஒரு புன்தாத்தை எடுத்தால் அதைப் பிரித்துவடனே என்னை அறியாமல் என்னை ஆரூப்புப்பெருக்கிறதே எனது என் இரண்டும் எரிக்கிறதே! உன்னை இழந்த ஏன் இனி எப்படி என் ஜீவத்தைக் கழிக்கப் போகிறேன்? யான் உன்னை என்னுடைய கொண்டுபோய் கண்ணுடியின் மூன் சின்ற அழகு பார்க்கேன். உன்னை என்னுடை என்றே மூடு பக்கத்தில் வைத்திருட்டபேன். சீ இருக்கால்

என்முகம் எவ்வளவுதழாயிருக்கும். இப்பொது எனது முகம் வாஷனது போவிருக்கிறது. சீ எனது சீரங்கு கண்டங்கு ஒப்பாயிருக்கதாயே. இப்பொது கான் கண் அற்றவளைப்போ லிருக்கிறேனே. இனி யான் மற்றவர்கள் முன்னினையில் சிற்ற எப்படிப் பேசுவேன்? யான் என்றேரூம் புதினப்பத்திரிகை வாசி ந் துக்க சொன்னுடை ஆறு ரெஷாயிருப்பேன். சீ பென்தம் புதினப்பத்திரிகையின் ஆறு ரெஷம் இல்லை. இனி உன்னைப்போன் அழகும் கால குணமும் பொருக்கிய ஒன்றைப் பெறுவேனே? சுகனை எனக்கு உதவி செய்வேன்கிம்.”

அன்பர்க்கேன் இயர் மனைவியை இழந்தவர் என்கிற என்னுடையிருக்கன்? இல்லை. இயர் சன் ஹுஸ்டை மூக்குங் கண்ணுடியை இழந்த விட்டார்.

குகனும் காந்தியடிகளும்

‘S. சோமசுந்தரம்?’

குகனிடத்தும் காந்தியடிகளிடத்தும் என்ன ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை உற்ற கோக்குமுன் இவ்வகை இருபேரும் யார் என அறிகுதல் அவசியமாகும். சிறு பின் கொகள் முதல் பெரிபவர்கள் வரை என் கோர்தும் அறியப்பட்டிருள்ள காந்தி “தாத்தா”வை அறிந்து முகம் செய்ய முனைகள் அனுபவியமாகும். ஆனால் குகன் யார் என அறிவித்தல் வேண்டுமல்லவா!

இந்திபாயின் அபோத்திமாங்கர் எல் கூபில் கங்காதி என்ற செல்லப்படு கின்ற ஒரு ஆறு உண்டு. அங்கில் கரையில் சிறுங்கட்டியரம் என்றும் ஒரு சிறு கிராமம் உண்டு. இந்தைக்குப் பல்லா பிரம் ஆண்டுகட்டுக்குமுன், இங்கிராமத்தில் பட்டேஷ்டும் கொழிக்கூச் செய்யபவர் களும், போர்த்தொழில் புரிந்து வருபவர் களுமாகிய வேடர் குழுத்தினின் வசித்து வர்த்தனர். இவ் வேடுவேச் சூட்டுப்படி பார்வையாக!

காங்கில்களைக் குகனுடன் ஒருவிதத்திலும் ஒப்பிட முடியாது. இது எவ்வாறு பொருக்கும் என மறப்பிர்கள்! ஆனால் குகனது உண்மைக் கொருபத்தை அறிக்கொள்ள அவசியம் அவசியமாட்டார் கள் என்பது என் திடமான எண்ணப் பண்வே குகனிப்பற்றி இன்றும் சிறிது சென்றனர்.

குகனை இன்னுரை அறிக்கதும், காங்கில்களைக் குகனுடன் ஒருவிதத்திலும் ஒப்பிட முடியாது. இது எவ்வாறு பொருக்கும் என மறப்பிர்கள்! ஆனால் குகனது உண்மைக் கொருபத்தை அறிக்கொள்ள அவசியம் அவசியமாட்டார் கள் என்பது என் திடமான எண்ணப் பண்வே குகனிப்பற்றி இன்றும் சிறிது சென்றனர்.

அகுங்கமாகச் சொல்லின் குகணை அன்பின் சொருபும் என்றால் அது மிகை பாகாது. பார்வைக்குப் பயங்கரமான கிரா தாத் தேற்றத்தையுடைய குதுறையைப் பிருத்தத்தில் “அண்பு” எனும் பெருங் குணம் பொதித்து கீட்கின்றது என்று கூறலாம். அழகுபடத் கூறின் காமிழா டான் அவற்றையைத் தேவையெனும் பெட்டியுள்ளே, “அண்பு” என்கிற வண்ணது பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாம். திதில் பைபுமுறைகளை? ஏன்? சேற்றாக குளத்தில் தாமரை பலவுடையையா? சாதாரண மக்களாகிய ஏமக்குக் குடும்பிடம் காணப்படும் உயர்வு தெரிகிற திலை. ஆனால் ‘அறிவு’ எனும் உளி கொண்டு, காராத் தேதபான் பெட்டியை உடைத்தத், உள்ளிருக்கும் “அண்பு” எனும் பொருளிலிருந்துத் தமது அக்கச்கணாலும் பார்க்கின்றார்கள் கூப்பானும் கனிகி.

பிருதுறையை தன்பத்தைக் கேட்டு, மனம்வாருதாதம் குகணை இயல்லைப்படி இன்வாரும் பாட்டின் வாய்பாக அறிகின்றோம். “திருக்கார் தீர்த்த வண்ணம் மாணவ! தேவீதி! என்ன, பகுவால் சம்பா குறப் பரிசுவான் கூப்பு என்கி, கிருணீர் அநவிசேஶராக்,

ஒன்று ஆ (டி) இருந்தான்: ‘என்னே! பெருத்தை கிழந்த தேவற்றும் பெற்றில்லை போதும்’ என்று

From

(சிர்வராவையை)

By மி. ஸ்ரீ

இப்பாடலில் வனிக்கவேண்டிய பகுதி ஒன்றாகும்.

“புருவர் தம்மிகூறப் பரிசுவான் அப்புன் வாய்ம் இருக்கவீர் அருவிசூர், குன்னும் ஆண்டு இருந்தான்.”

[பிருவரால்: தயங்க; பரிசுவான்: இருவானிடத்தில் பரிசு சொன்னால்வாய் குன்; அப்பு: இருதயம்.]

பொருள்: “இராமபிராஜாவுடைய தம்பியா கூப் துவட்சமைன், ‘இராமன் அரசு இழஷ்வரவாற்றந்தா?’ கந்த கேட்டு மகைத்தனப்பம் அங்குத்தனும் இருந்தாகவிருக்கும் தயா மிகுகியனால் கண்ணால்பீப் அங்கே இருக்கவன்று.”

குகன் பிறக்கு கேர்க்க கஷ்டத்தைக் கண்டிரங்கும் கபாவழுகையை அதனால் கண்ணீர் வடித்தது இவையன்றி, இராமராகிப் பூராக்கு இங்கதி கேர்க்க தீடே என்ற சாலை கண்ணீர் சிட்டில்லை என்பது வனிக்கத்தக்கது. இல்லாத பிறக்கு கேர்க்க கஷ்டத்தை சிரைத்து மனம் வருக்கி இருக்கும் சிலை குகனது உயர்வைக் காட்டுகின்றதல்லவா!

இதுபோன்ற பிறக் கண்ணையை உத்திரவித்துத் தெரித்துத் தாமராஷ்டிடப்படுமிப் பேசியாக்கள் புதர், கிறிஸ்துக்கார் சபமாற்காரர் என்று கிலரே இருந்தனர். இவர்கள் போன்றே பிறக்காகத் தம்மைத் தாமே நியாகம் செய்கிறார்களுத்தம் புருஷாரான காக்கியுடன்.

கிறைவாசம் செய்தல், உண்ணால்பீர மிகுந்தல் எணும் பல கஷ்டங்களைச் செய்கிறதாக நம் சாங்காத காட்டுவர் பொருட்டி, அபுபனித்துத் தீண்டங்கம் முதலிய அழல்களைக் கணை கெட விரிய அரும்பாடுபடுவரும் காங்கியடிகளிடம் “அண்பு” இக்கூப்பெண்று கொல்ல முடியுமா! இந்தெங்கிலைகையில் ஏற்பட்டிருக்கும் பிள்ளை “அகிமசு மார்க்கா” என்றும் பாலகதனால் தொழிக்க முயன்ற வரும் காங்கியடிகளை “அண்புக் கடலை கூப்” குகனுடைய ஒப்புகிடல் ஒருவிதக் தில் பொருஷமும் அல்லவா!

English Editorial Board

Tamil Editorial Board

Editor :

A. Deva Rajah

Editor :

S. Selvaratnam

Associate Editor :

D. S. Sanders

Associate Editor :

S. Somasundaram

Literary Section :-

Miss S. Kulanayagam

B. Thevarajah

Literary Section :-

S. Anpurajah

K. Vaithianathan

S. Shanmugavadivele

Co-eds. Section :-

Miss C. Kanapathippillai

Miss P. Thirunavukarasu

Co-eds. Section :-

Miss M. Kanagambigai

Miss K. Maheswary

Sports Section :-

A. M. Brodie

S. V. Paramsothy

Verse Section :-

E. Vellautham

Junior Section :-

S. Chandrarajah

S. Sivapragasam

Junior Section :-

V. Sangarapillai

D. S. Ambalavarnar

Faculty Adviser:-

Mr. E. C. A. Navaratnaraja, B. A. (Hons.)
Lond.

Faculty Adviser:-

Mr. P. Navaratnam M. A.